

słu gastronomicznego bez sprzedaży napojów zawierających alkohol, z wyjątkiem piwa“;

- b) w ust. 2 pkt 2 wyrazy „prowadzące zakłady gastronomiczne“ zastępuje się wyrazami „wykonujące działalność w zakresie przemysłu gastronomicznego“;
- c) w ust. 2 pkt 3 wyrazy „prowadzenia zakładów gastronomicznych czynnych sezonowo — 180.000 zł, a czynnych przez cały rok 270.000 zł“ zastępuje się

wyrazami „wykonywania działalności w zakresie przemysłu gastronomicznego sezonowo — 180.000 zł, a w okresie całego roku 270.000 zł“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1979, z wyjątkiem § 1 pkt 1 lit. a), który stosuje się poczynając od roku podatkowego 1980.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

145

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 października 1979 r.

w sprawie zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy.

Na podstawie art. 10 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy podatków obrotowego i dochodowego nie będący jednostkami gospodarki uspołecznionej są obowiązani wpłacać zaliczki na podatki obrotowy lub dochodowy albo łącznie na oba te podatki na zasadach określonych w rozporządzeniu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy podatników opłacających z mocy szczególnych przepisów podatki obrotowy i dochodowy w formach zryczałtowanych w zakresie objętym tymi formami opodatkowania.

§ 2. 1. Podatnicy, o których mowa w § 1 ust. 1, jeżeli:

- 1) prowadzą księgi, w których ewidencjonowany jest pełny obrót,
- 2) osiągają obroty i dochody ze źródeł powstałych w ciągu roku podatkowego lub ze źródeł sezonowych,
- 3) osiągają obroty i dochody nieperiodyczne,
- 4) są osobami prawnymi wymienionymi w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339 i z 1976 r. Nr 40, poz. 231),

wpłacają po upływie każdego miesiąca kalendarzowego zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy w wysokości tych podatków przypadających od obrotu i dochodu osiągniętego w tym miesiącu.

2. Zaliczki na podatek dochodowy, z wyjątkiem zaliczek od dochodów nieperiodycznych lub ze źródeł sezonowych, oblicza się stosując do dochodu za dany miesiąc stopę procentową podatku odpowiadającą temu dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

3. Zaliczki na podatek dochodowy od dochodów nieperiodycznych lub ze źródeł sezonowych oblicza się w wysokości różnicy pomiędzy kwotą podatku przypadającą od dochodu osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek za miesiące ubiegłe.

4. O prowadzeniu w danym roku podatkowym ksiąg, w których ewidencjonowany będzie pełny obrót (ust. 1 pkt 1), podatnik składa oświadczenie przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego na ten rok.

§ 3. Podatnicy, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 4, jeżeli nie osiągają dochodów ze źródeł przychodów podlegających podatkowi obrotowemu, obowiązani są do wpłaca-

nia zaliczek na podatek dochodowy poczynając od miesiąca, w którym dochody zostały zużyte w sposób wyłączający zwolnienie od podatku dochodowego. W tym wypadku równocześnie powstaje obowiązek wpłacenia zaliczek na podatek dochodowy w odniesieniu do miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym ze względu na sposób zużycia dochodów nastąpiła utrata zwolnienia od podatku dochodowego.

§ 4. 1. Podatnicy, o których mowa w § 1 ust. 1, nie wymienieni w § 2, wpłacają po upływie każdego miesiąca kalendarzowego zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy za ten miesiąc w wysokości $\frac{1}{12}$ wymiaru tych podatków, ustalonego za ubiegły rok podatkowy. Jeżeli wymiar tych podatków za ubiegły rok podatkowy nie obejmuje pełnego okresu dwunastu miesięcy, za podstawę do ustalenia zaliczek przyjmuje się podatki obrotowy i dochodowy, przypadające od obrotu i dochodu obliczonego w stosunku rocznym.

2. Do czasu doręczenia decyzji ustalającej wymiar podatków obrotowego i dochodowego za ubiegły rok podatkowy podatnicy, o których mowa w ust. 1, obowiązani są wpłacać zaliczki w wysokości ustalonej za miesiąc grudzień ubiegłego roku. Jeżeli wpłacone w tej wysokości zaliczki okażą się niższe od kwoty przypadającej do wpłacenia w myśl ust. 1, powstała różnica w zaliczkach, których termin płatności upłynął (§ 5 ust. 1 pkt 2), podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji ustalającej podatki za rok ubiegły.

§ 5. 1. Zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy za dany miesiąc płatne są bez wezwania na rzecz właściwego budżetu terenowego w terminach:

- 1) do dnia 15 następnego miesiąca — przez podatników, o których mowa w § 2 i 3,
- 2) do dnia 12 następnego miesiąca, z zastrzeżeniem ust. 2 — przez podatników, o których mowa w § 4.

2. Podatnicy, o których mowa w § 4, wpłacają zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy za miesiąc grudzień roku podatkowego w terminie do dnia 28 grudnia tego roku.

3. Podatnicy, o których mowa w § 2 i 3, obowiązani są w terminach płatności zaliczek składać właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego, zwanemu dalej „właściwym organem“, deklaracje według ustalonego wzoru.

§ 6. 1. Jeżeli z materiałów, jakimi rozporządza właściwy organ, wynika, że u określonych podatników opłaca-

jących zaliczki według zasad przewidzianych w § 4 nastąpił lub nastąpi w porównaniu z rokiem ubiegłym wzrost działalności zarobkowej powodujący wzrost obrotów i dochodów albo gdy zachodzą inne uzasadnione przyczyny, organ ten ustala dla tych podatników wysokość zaliczek indywidualnie w kwotach uwzględniających te okoliczności i doręcza podatnikom decyzje równocześnie z decyzjami ustalającymi podatki obrotowy i dochodowy za ubiegły rok. Różnicę pomiędzy wynikającą z decyzji kwotą zaliczek, których termin płatności upłynął, a kwotą zaliczek obliczoną na podstawie zaliczki za miesiąc grudzień ubiegłego roku podatnicy ci obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji.

2. Jeżeli rozmiar działalności zarobkowej podatnika uległ w ciągu roku podatkowego znacznej zmianie, a ustalone według zasad określonych w ust. 1 i § 4 zaliczki są niewspółmierne w stosunku do faktycznie osiągniętych obrotów i dochodów, lub gdy zachodzą inne uzasadnione przyczyny, właściwy organ może z urzędu lub na wniosek podatnika zmienić wysokość zaliczek, nie więcej jednak niż dwa razy w ciągu roku podatkowego. Decyzja zmieniająca wysokość zaliczek powinna określać miesiąc, od którego zmiana obowiązuje.

3. Na decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje podatnikowi zażalenie w terminie tygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Zażalenie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 7. W razie zgłoszenia przez podatnika przerwy w wykonywaniu działalności, przekraczającej jeden miesiąc, kwotę zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy, ustalonych według zasad określonych w § 4 i 6, obniża się o 1/30 miesięcznej kwoty zaliczek za każdy dzień przerwy ponad 1 miesiąc, trwającej nieprzerwanie co najmniej 15 dni. Nie uwzględnia się czasowych przerw w wykonywaniu działalności, które zostały uwzględnione przy ustalaniu wy-

miaru podatków obrotowego i dochodowego za rok ubiegły lub przy ustalaniu zaliczek według zasad określonych w § 6.

§ 8. 1. W razie likwidacji działalności zarobkowej w rozumieniu przepisów o podatku obrotowym podatnicy, o których mowa w § 1 ust. 1, obowiązani są w terminie jednego tygodnia od dnia likwidacji złożyć właściwemu organowi deklarację o obrocie i dochodzie za okres od początku roku podatkowego do dnia likwidacji, z uwzględnieniem obrotu i dochodu z likwidacji działalności. Do deklaracji należy dołączyć jeden egzemplarz spisu remanentu towarów według cen rynkowych (sprzedażnych).

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, obowiązani są w terminie złożenia deklaracji o obrocie i dochodzie uiścić dopłatę do zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy w wysokości różnicy pomiędzy kwotą tych podatków przypadającą od deklarowanego obrotu i dochodu a sumą zaliczek należnych w myśl przepisów § 2—4 i 6.

§ 9. Podatnicy podatków obrotowego i dochodowego, którzy zgodnie z odrębnymi przepisami złożyli zeznania o obrocie i dochodzie za dany rok podatkowy, obowiązani są w terminie przewidzianym do złożenia tych zeznań uiścić dopłatę do zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy w wysokości różnicy pomiędzy kwotą tych podatków przypadającą od obrotu i dochodu podanego w zeznaniu a sumą zaliczek należnych w myśl przepisów § 2—8.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1962 r. w sprawie zaliczek na podatki (Dz. U. z 1962 r. Nr 15, poz. 66, z 1968 r. Nr 40, poz. 284 i z 1976 r. Nr 18, poz. 112).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy za miesiąc październik 1979 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

146

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 września 1979 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r., oraz w Protokole zmieniającym tę konwencję, sporządzonym w Hadze dnia 28 września 1955 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 38 Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r. (Dz. U. z 1933 r. Nr 8, poz. 49), oraz z artykułami XXI i XXIII Protokołu zmieniającego tę konwencję, sporządzonego w Hadze dnia 28 września 1955 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 33, poz. 189), zostały złożone Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dokumenty ratyfikacyjne bądź dokumenty przystąpienia do wyżej wymienionych konwencji i protokołu przez następujące państwa:

Chile — które złożyło dokument przystąpienia do powyższych konwencji i protokołu w dniu 2 marca 1979 r.; dokument przystąpienia Chile zawiera zastrzeżenie sformułowane w Protokole dodatkowym do artykułu 2 konwencji;

Urugwaj — który złożył dokument przystąpienia do wymienionych wyżej konwencji w dniu 4 lipca 1979 r.;

Księstwo Monako — które złożyło dokument przystąpienia do wymienionego wyżej protokołu w dniu 9 kwietnia 1979 r.

Zgodnie z artykułem 38 konwencji i artykułem XXIII protokołu wchodzi one odpowiednio w życie w stosunku do Chile dnia 31 maja 1979 r., Urugwaju dnia 2 października 1979 r. oraz Księstwa Monako dnia 8 lipca 1979 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Ludowej Republiki Bangladeszu w deklaracji ciągłości Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 13 lutego 1979 r. powiadomił Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, że potwierdza stosowanie wymienionych wyżej konwencji i protokołu w stosunku do terytorium Bangladeszu, na którym były one stosowane przez Islamską Republikę Pakistanu przed powstaniem Ludowej Republiki Bangladeszu.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.